

De magie van Berenpret

'Berenpret' is een begrip tot ver buiten Drenthe. Het zomerse dagelijkse theaterspektakel door het recreatieteam van camping De Berenkuil kent geen gelijke in Nederland. Hoe veroverden ze in Grolloo zoveel harten?

PIM SIEGERS

Wie op camping De Berenkuil in Grolloo het zwembad even voor zichzelf wil, kan het beste om zeven uur een plons plannen. Want precies een kwartier daarvoor rinkelt het geluid van een luide bel over campingveldjes, met een leegloop van alle tenten en speeltuintjes als gevolg. Het openluchttheater verandert in die 15 minuten tot het volgepakte epicentrum. Uit honderden kelen klinkt dan:

'5,6,7,8 Hé man, hé meid, zeven uur is de hoogste tijd, allemaal opgelet, het is weer tijd voor Berenpret!'

Het bekendste recreatieteam van het land heeft geen gekke stemmetjes op te zetten of zich in een warm mascottepak te hijsen om het campingpubliek in vervoering te krijgen. Het podium opstuiteren volstaat. Wat volgt is een dik halfuur met knotsgek toneelspel en minutenlang samenzang.

Achter de schermen is De Berenkuil al sinds eind jaren 80 bezig *Berenpret* zorgvul-

dig uit te bouwen tot wat het nu is. Eigenaren Sanne (39) en Hiske (35) Veenstra proberen het beste uit het verleden te combineren met plannen voor de toekomst.

Sanne Veenstra is de zoon van zijn voorvangers Niekus Veenstra en Tienke Zingstra. Zijn ouders namen de camping eind jaren 80 over en besloten zelf een recreatieteam samen te stellen.

Een groep jonge mensen mocht pionieren. Het leverde een bonte stoet aan creatievelingen op die de grenzen van het recreatiewerk opzochten. Stuk voor stuk een beetje 'gek in de kop'.

Inmiddels honderden teamleden en dik dertig jaar verder staat *Berenpret* fier overeind. Personeelstekort is er nooit. En de sollicitanten zijn nagenoeg allemaal voormalig gasten. Kinderen van de camping die rond hun 18de zich met een mix van nostalgie en energie opnieuw aan de poort kloppen.

Hiske Veenstra was ooit een van hen. Begin jaren 90 kampeerde ze er. Als kind

werd ze gegrepen door de magie van *Berenpret*. Op haar 17de meldde ze zich bij toenmalig campingbaas en inmiddels schoonpa Niekus.

Ze bleek een populaire verschijning op het podium. Voor kinderen, maar ook voor Sanne. Ze kregen twee zomers later verkering. Maar meer dan stiekeme bezoeken tussen de twee zat er niet in die vakantie. Hiske was deel van het recreatieteam en sliep dus bij de anderen.

Hiske en Sanne zijn sinds 2017 zelf verantwoordelijk voor het reilen en zeilen op De Berenkuil. Met hun dochtertjes van 3, 6 en 8 jaar wonen ze bij de ingang van de camping. Niet ver van het thuishonk van het recreatieteam. Ze weten naar eigen zeggen precies wanneer ze een oogje moeten toeknippen of juist alert moeten zijn.

Zij stellen het team samen op basis van karakter en de 'prettig-gestoord'-factor.

Iedere avond in het hoogseizoen gaan ze om zeven uur 's avonds los: de leden van het Berenkuilteam. Op de foto boven staat tweede van rechts Jannes Matthee en in het midden Sophie Hazelaar (rode tape om de knieën). FOTO'S JAN ANNINGA

'Leuk vinden om met kinderen te werken' volstaat niet, einzelgangers vissen ze er ook op voorhand uit en het moeten vooral persoonlijkheden zijn (of kunnen worden).

Dat betekent niet dat het allemaal 'hoofdrolspelers' in de dop zijn die aan de slag mogen. Hiske daarover: „Bij de ijsjesverkoop vraag ik kinderen weleens wie hun favoriet is in het team. Daar komen vaak verrassende namen uit. Niet alleen de gekste spelers of hardste schreeuwers op het podium, maar juist de stille krachten hebben vaak een grote aantrekkingskracht op kinderen.”

EEN DIK HALFUUR KNOTSGEK TONEELSPEL EN MINUTENLANG SAMENZANG

Het feit dat de Veenstra's letterlijk en figuurlijk 'kinderen van de Berenkuil' zijn betekent dat *Berenpret* toekomt heeft. Ze kennen de trend op andere vakantieparken. Ingehuurde teams, gelikte shows, vaste typetjes. Wellicht goedkoper maar niet hun ding. „Mensen die behoefte hebben aan ander vermaak haken na één zomer wel weer af, maar gasten die eenmaal gegrepen zijn door het *Berenpret*-virus komen gegarandeerd terug.”

De kinderen van eerder komen nu weer terug als (groot-)ouders. En of ze nu 9 of 90 jaar zijn: om zeven uur gaan ze in optocht naar het theater. Want de '18-plus grappen' en actuele knipogen zijn niet van de lucht.

Het recreatieteam moet gevoel hebben bij verschillende soorten humor in een veranderende wereld. Want liedjes, dansjes en stukjes uit de jaren 80 en 90 hebben niet allemaal de tand des tijds doorstaan. Het masaal maken van spleetogen bij het lied *Bij de Chinezen* veranderde gaandeweg in een eetstokjes-gebaar. Het lied *Mevrouw Pier is dood* gestorven aan een slap handje heeft de

lakmoesproef net doorstaan.

Sanne Veenstra licht toe: „Kijk, ik ben opgegroeid met *Berenpret* in een tijd dat series als *Rembo & Rembo* en *Purno de Purno* op televisie werden uitgezonden. Ik weet niet precies waar de omslag is gemaakt, maar de wereld is anno 2021 een stuk complexer en ouders van nu zijn beschermender. We wijken niet voor alles waarvan iemand roept: 'dat mag je niet zeggen', maar letten wel op onze taal en toon.”

Hiske haalt daarop het voorbeeld aan van een *Sneeuwwitje* en *de zeven dwergen*-vertolking. Voor de oudere kijkers omgetoverd tot *Witbiertje* en *de zeven borrels*. „Tijdens deze sketch waggelt er iemand zogenaamd dronken over het toneel, als een kind dan roept: 'Dat is net mama', zitten we op het randje.”

Dus kiezen ze op De Berenkuil voor steeds meer eigen producties. Op de nieuwe cd voor in de tent, thuis en onderweg staan veel eigen nummers. Geschreven en uitgevoerd door een nieuwe generatie *Berenpret*-makers. Niet te braaf, niet te plat maar in de geschiedenis van *Berenpret*: uniek en een beetje gek.

'Die zomers in Grolloo besloot ik acteur te worden'

Vraag kinderen op De Berenkuil de namen van de leden van het recreatieteam en ze dreunen ze zo op. Dat was tien, twintig of dertig jaar geleden niet anders. Vier leden van toen en nu over hun tijd in Grolloo.

Acteur Dennis Willekens startte zijn carrière bij Berenpret. Als kind bezocht hij de camping en in 2001 sloot hij als 17-jarige aan bij het recreatieteam. Twintig jaar later speelt hij in grote musicals en televisieseries. Tien jaar lang was hij de favoriet van kinderen en ouders.

De ouders van Willekens waren vaste kampeers in Grolloo. In 2006 deden ze iets bijzonders. Hun zoon stond voor het zesde jaar op het podium. Ze kropen met hun zelfgemaakte spandoek tussen het publiek. Zij wisten iets wat Willekens nog niet wist.

Hij was aangenomen op de Frank Sanders Akademie voor acteurs.

„Mijn ouders stonden op en toonden het doek: *Dennis, je bent aangenomen*”. Duizend man juichen en Dennis in tranen. Net voor Willekens in 2001 begon vertrok schrijver en voormalig wiel-

prof Marijn de Vries uit het Berenpretteam. Via haar volleybalvereniging in Sleen kwam ze in Grolloo terecht.

„Het was toen een mooie mix van sportievelingen en jongeren van de toneelschool uit Arnhem. Voor mij het beste van twee werelden. Ik kon lekker sporten, wilde naar de toneelschool en ooit het *Jeugdjournaal* presenteren. Op de Berenkuil kon ik al die passies combineren.”

De Vries raket dik twintig jaar later de anekdotes op. Vooral die van achter de schermen. „We waren rond de twintig. Sliepen in stapelbedden, dronken en zongen tot diep in de nacht. Het zal gek zijn als we dat op die leeftijd niet deden, toch? Maar 's ochtends stonden we er weer.” Willekens en De Vries memoreren allebei de andere kant van de succesformule: de subcultuur. De vrijheid van het team om na de activiteiten de zomer en de jeugd te vieren. Stiekem slapen in het openluchttheater, nachtelijke zwempartijen met zo weinig mogelijk om het lijf en donderdagavond het dorp in. Uit de ban, ook zonder honderden toeschouwers. Maar altijd alert als toenmalig campingbaas Niekus zijn befaamde rondje op de fiets deed. Of hij ooit heeft geweten van de verstopte naakte jongeren bij de vijver of de kampvuurtjes, drank en slaapfeestjes in het theater blijft bedrijfsgeheim.

In de voetsporen van Willekens en De Vries staan deze zomer nieuwe idolen op het podium. Door corona niet in het openluchttheater maar bij de speelvijver. Na de show jagen kinderen op handtekeningen voor op hun arm, knuffel of Berenkuilshirt. De grootste drommen rond Jannes Matthee (19) en Sophie Hazelaar (18).

Zij komen deze zomer vanuit Tilburg en Woerden naar de Drentse camping. Waarom ze geen vakantiebaantje dichterbij huis zoeken? „Dit vindt je nergens. Ik keek als kind op tegen de geweldnaren op het podium. Nu sta ik er zelf”, stelt Matthee vlak na het optreden. Het is zijn derde zomer. Hazelaar draaide in de meivakantie warm en maakt nu haar hoogseizoen-debuut. Ze is nu al favoriet van veel kinderen. „Ik stond in de rij bij De Efteling, kwam er een meisje op me af: 'Jij bent Sophie van *Berenpret*!'. Na een week hè. Ik droeg niet eens mijn Berenkuil!”

De vier Berenpretters voor het leven hebben hun hart verpand aan De Berenkuil. Het spelplezier op het podium en de ervaringen achter de schermen. De Vries en Willekens beloven snel terug te komen. Dan kunnen ze hun opvolgers Matthee en Hazelaar om zeven uur los zien gaan. Willekens: „Och man. Het was geweldig. Ik zou het met liefde zo weer doen. Een te gekke ervaring waar ik tot de dag van vandaag veel aan heb. In de zomers in Grolloo heb ik besloten dat ik acteur wilde worden.”

Dennis Willekens

Marijn de Vries